

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 15T/58/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3520010319
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Odnoga
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2020:3520010319.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudcom Mgr. Jánom Odnogom, v trestnej veci obžalovaného J. W., Q.. X.X.XXXX T. D. X., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 27.10.2020 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný: J. W., Q.. XX.XX.XXXX T. D. X., trvale bytom U. R. U., t.č. ÚVV Ilava

je vinný, že

v presne nezistenom čase dňa 09.06.2020 asi o 17:00 hod. v Brezovej pod Bradlom na F. ulici pred chatkou č. XX/XX, fyzicky napadol svoju družku T. U., tak, že po tom, čo jej vulgárne nadával ju porezal kuchynským nožom s čiernou plastovou rúčkou s dĺžkou čepele asi 20 cm, v dôsledku čoho táto utrpela reznú ranu na vnútornej strane dolnej časti ľavého predlaktia, asi 8 cm dlhú, pričom došlo k poškodeniu - prerušeniu vretennej tepny, k čiastočnému poškodeniu vretenného nervu - jeho senzitívnej vetvy, tiež k bližšie nepopisovanému čiastočnému poškodeniu šliach ohýbačov prstov, ktoré zranenie si vyžiadalo dobu liečenia a obmedzenia v bežnom spôsobe života najmenej 2 týždne,

t e d a

inému úmyselne ublížil na zdraví, spáchal uvedený čin na chránenej osobe - blízkej osobe,

č í m s p á c h a l

prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 156 ods. 2 Trestného zákona, s prihladnutím na § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 20 (dvadsať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c) Trestného zákona obžalovanému ukladá ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku je obžalovaný povinný nahradiť poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., Panónska cesta 2, Bratislava, IČO: 35 937 874 škodu vo výške 1.387,58 €.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku je obžalovaný povinný nahradiť poškodenej T. U., Q.. XX.XX.XXXX, trvale bytom S., R. U. R. U., H..J.. F. XX/XX škodu vo výške 1.965,6 €.

Podľa § 289 ods. 2 Trestného poriadku rozhodnutie o ochrannom opatrení - zhabaní vecí - 1 ks kuchynský nôž s čiernou rukoväťou z plastu s nápisom made in czech republic o celkovej dĺžke 285 mm s dĺžkou čepele 150mm; - 1 ks kuchynský nôž o celkovej dĺžke 255mm s dĺžkou čepele 120mm a čiernou umelohmotnou rukoväťou s nápisom made in czech republic - vyhradzuje súd verejnému zasadnutiu.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom podal dňa 21.9.2020 na tunajšom súde obžalobu sp. zn. Pv 360/20/3304-45 zo dňa 18.9.2020 na obžalovaného J. W., Q.. X.X.XXXX T. D. X., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe, že „v presne nezistenom čase dňa 09.06.2020 asi o 17:00 hod. v Brezovej pod Bradlom na F. ulici pred chatkou č. XX/XX, fyzicky napadol svoju družku T. U., tak, že po tom, čo jej vulgárne nadával ju porezal kuchynským nožom s čiernou plastovou rúčkou s dĺžkou čepele asi 20 cm, v dôsledku čoho táto utrpela reznú ranu na vnútornej strane dolnej časti ľavého predlaktia, asi 8 cm dlhú, pričom došlo k poškodeniu prerušeniu vretennej tepny, k čiastočnému poškodeniu vretenného nervu jeho senzitívnej vetvy, tiež k bližšie nepopisovanému čiastočnému poškodeniu šliach ohýbačov prstov, ktoré zranenie si vyžiadalo dobu liečenia a obmedzenia v bežnom spôsobe života najmenej 2 týždne“.

Súd po rozhodnutí o väzbe po podaní obžaloby v zmysle § 238 ods. 4 Trestného poriadku vec prejednal na hlavnom pojednávaní v dňoch 9.10.2020 a 13.10.2020, 20.10.2020, 23.10.2020, kde vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodenej T.N. U., znalca J.. J. R., svedka J. W., prečítaním znaleckých posudkov J.. J. K., R.. J.É. X., prečítaním výpovedí svedkov H.. Z.. H. E., U.. Y. Š., J.. H. R. G. U.. N. R. z prípravného konania, tiež prečítaním listinných dôkazov tak ako to vyplýva zo zápisníc o hlavnom pojednávaní, oboznámením vecných dôkazov a fotografií a dňa 27.10.2020 vyhlásil rozsudok.

Obžalovaný J. W. pri výpovedi na hlavnom pojednávaní dňa 9.10.2020 spáchanie stíhaného skutku poprel, pričom uviedol, že skutok nespáchal. Udialo sa to, že keď išiel z chaty, zbadal poškodenú pred bráničkou, utekal za ňou, hneď zavolať záchranú službu a viac nevie čo povedať. Zobrala ju záchranka, policajti odišli. Nevidel ako sa zranenie stalo. Zranenie mala na ruke, nevie na ktorej. Keby videl ako sa to stalo, snažil by sa jej v tom zachrániť. Keď volal záchranku, nehlásil im že ako sa jej to stalo, nepamätá si. Nepamätá si, čo robil v ten deň. V danom čase mal nejaký alkohol, možno pivo, pil sám doma. Nevie kde bola poškodená. On ju videl ako stála pri bráničke a akurát išla k zemi, kričala niečo, nevie asi pomoc. Z chatky po bráničku je to asi 30 až 50 metrov. Záchranku zavolať sám, nikto mu to nepovedal, vtedy tam ešte nikto nebol. Potom prechádzal okolo W., ten prišiel pomáhať, snažil sa zastaviť krvácanie, šiel po vodu, držal jej ruku. Kým prišli záchranári, medzi ním a poškodenou nebola takmer žiadna komunikácia, iba sa jej obžalovaný opýtal, že prečo si to spravila, ona neodpovedala. Bola medzi nimi nejaká drobná hádka potom. Obžalovaný nevidel ako sa to stalo ale nemal jej to kto spraviť lebo brána bola zavretá. Videl tam aj nôž, ten, čo ukázal neskôr aj policajtom. On nôž zobral, umyl a dal naspäť k nožom. Pred W. ani pred záchranármi nerozprával nič o právnikovi alebo o tom, že má dobrého právnika. Policajti mu nedávali fúkať, nemali dôvod. Nevie ako sa dostala červená škvrna na chatku. Ich vzťah bol taká klasika, sem tam bola nejaká hádka, žili inak spolu, dopíňali sa spoločne. V chatke žili spolu ako druh a družka asi rok. Príčinou hádok bývali drobnosti ako v každej domácnosti, kvôli blbostiam. Obžalovaný keď chodil z fušky, pivečko si dal vždy. Alkohol pil tak dva, tri krát do týždňa, pil aj doma. Alkohol pila aj poškodená, pili aj spolu, pili tak rovnomerne. Nemali nejaké väčšie konflikty s poškodenou. Obžalovaný ale mal konflikt so svedkom W.. Ten dostal od obžalovaného bitku asi rok dozadu, dôvodom bolo, že prišiel k ich chatke v spodnom prádle. Nevie si vysvetliť prečo si toto poškodená vymyslela, či ju niekto nahovoril, možno má tušenie ale nechce povedať, keď sa vráti si to zistí. V minulosti bol na protialkoholickom liečení, 3 mesiace v Pezinku, bolo to súdom určené. Necíti sa byť závislý na alkohole. V rámci probačného

dohľadu mal aj kontroly, policajti mu dávali fúkať. Na druhý deň po skutku si dal pár poldeci a šiel sa informovať o poškodenej, policajti ho tam už zadržali, že poškodená povedala, že to bol on z čoho bol prekvapený. Podľa obžalovaného poškodená mala samovražedné tendencie, zomrela jej matka aj brat mesiac pred skutkom. Poškodená nespala doma ale nejako sa pre to nehádali, on vedel, kde spala a nevadilo mu to, nerozčúľilo ho to.

Poškodená T. U., bola na hlavnom pojednávaní dňa 9.10.2020 vypočúvaná v zmysle § 262a Trestného poriadku ako obzvlášť zraniteľná obeť s poukazom na § 2 ods. 1 písm. c) bod 4. (obeť trestného činu domáceho násillia) zákona č. 274/2017 Z.z. o obetiach trestných činov v neprítomnosti obžalovaného, ktorý počúval jej výpoveď prostredníctvom zvukového prenosu a bola mu daná možnosť klásť otázky (ktorú nevyužil), pričom pri výpovedi uviedla, že deň pred skutkom nespala doma, bola tam agresivita, spala u pani T. kde býva aj pán R., potom v deň skutku poobede išla R. kúpiť cigarety, cestou prišla domov a vtedy sa to stalo. Bola pre niečo do chaty, už vtedy sa hádali, bol arogantný, keď vychádzala z chatky, hovorila, že ide kúpiť cigarety, pritom gestikulovala rukami, pričom horné končatiny mala od ramena po lakeť pri tele a pokrčené v lakti ich mala v uhle viac ako 90 stupňov dlaňami nahor, čo svedkyňa názorne predviedla aj na hlavnom pojednávaní, on bol oproti nej, vtedy sa to stalo, ani nevie, veľmi rýchlo sa to stalo, nevšimla si ani, že má v ruke kuchynský nôž, s čiernou rúčkou asi 20cm dlhá čepel, ten si všimla až potom, bolo to reznutie, rana sa jej najskôr zdala biela akoby nič, až o chvíľu začala tiecť, poškodená išla smerom ku bránke. Predtým bola s obžalovaným nejaká hádka, vulgárne jej niečo nadával, ona to ale ani nevnímala už takéto hádky. Poškodená bola pod vplyvom alkoholu, pila dovtedy asi liter vína. Keď obžalovaný zbadal ako jej ide krv, snažil sa jej už potom pomôcť lebo sa zľakol. Obžalovaný jej vtedy aj hovoril aby to zobrala na seba akože chcela spáchať samovraždu. To hovoril ešte kým prišla sanitka. Poškodená nevie povedať, či tam vtedy bol aj W., ona bola v šoku. Poškodená už obžalovaného viac krát zachraňovala, tak aj chcela to znova zobrať na seba, ale nakoniec si uvedomila, že v blázinci skončiť nechce. Zachránila by ho ale nie už za takúto cenu, že skončí na psychiatrii. Toto jej povedali ešte keď ju viezli v záchranke aj v nemocnici doktor R.. Pred týmto útokom pod vplyvom alkoholu bol obžalovaný aj v minulosti agresívny. Poškodená si nevie v ktorej ruke mal nôž, nevie si to presne vybaviť. Vie, že obžalovaný stál po jej ľavej ruke, z ľavého boku. V minulosti sa neliečila na psychiatrii, nepokúsila sa nikdy o samovraždu ani na to nemyslela. Poškodená požíva alkohol viac krát do týždňa, k zmene nedošlo ani po smrti jej brata. Roztrasený bol obžalovaný z toho, lebo on jej brata našiel mŕtveho. Poškodená uviedla, že je „lavačka“, pravou rukou iba píše a to preto lebo ju rodičia preučili kvôli škole, preto píše pravou rukou, inak robí všetky veci ľavou. W. prišiel až keď bola dole pri bráničke, snažil sa pomáhať zastaviť krvácanie. Keď prišli zdravotníci, tak s nimi komunikovala, povedala aj, že si to spravila sama, potom že jej to spravil obžalovaný, poškodená nemá dôvod aby krivo vypovedala proti obvinenému, záleží jej na ňom. V sanitke si myslí, že menila hore dole to, že si to spravila sama a že jej to spravil obžalovaný, keby to zobrala za obžalovaného na seba akože si to spravila sama, mohla by ísť za to na psychiatrické liečenie. Pravda ale je, že jej to spravil obžalovaný. Proti útoku sa nebránila, lebo ho ani nečakala a bola to rýchlovka. Obžalovaný jej vulgárne nadával, v poslednej dobe to bolo často, pred skutkom mu asi vadilo, že povedala že ide kúpiť ešte tie cigarety.

Svedok J. W. na hlavnom pojednávaní dňa 23.10.2020 uviedol, že dňa 9.6.2020 šiel okolo, bola otvorená bránka, bol tam kopec krvi na zemi. U. sa nachádzala pri bránke. Bol pri nej obžalovaný. Videl, že mala rezné rany, zdá sa mu, že na ľavej ruke. Ako sa stal skutok, nevidel. Bol svedkom hádky medzi obžalovaným a poškodenu. Poškodená tvrdila, že jej to spravil obžalovaný a obžalovaný zasa hovoril, že si to spravila sama poškodená. Nevidel ani zbraň žiadnu. S obžalovaným boli kamaráti. Necíti voči nemu nič. K označeniu obžalovaného ako zákeráka, svedok uviedol, že jemu by neublížil ale keď si vypil, vedel byť agresívny. Mali nejakú výmenu názorov ale nikdy sa nebili, ani nedostal od obžalovaného bitku. Prvá pomoc prišla, začali ošetrovať. Svedok navrhol obžalovanému aby volali záchranku. On predtým tiež pomáhal zastaviť krvácanie aj s obžalovaným. Záchranka prišla za chvíľku. Aj polícia. Nevidel ako sa dostala poškodená do záchranky. Má v pohode vzťah s obžalovaným aj poškodným, hrávali spolu aj karty. S poškodenu sa v podstate stretával pravidelne, nikdy nezaznamenal žiadne tendencie poškodenej, že by chcela spáchať samovraždu. Svedok dodal, že hádka, kedy poškodená tvrdila, že jej to spravil obžalovaný a obžalovaný tvrdil, že si to spravila sama sa odohrala už aj predtým ako prišla na miesto záchranka.

Znalec J.. J. R., z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, traumatológia na hlavnom pojednávaní dňa 9.10.2020 uviedol, že vypracoval najskôr znalecký posudok č. 106/20, kde čerpal zo zdravotnej dokumentácie, prepúšťacej správy z chirurgie, potom vypracoval Dodatok k tomuto

znaleckému posudku, kde mal k dispozícii aj nahrávku výsluchu poškodenej a kde videl akým spôsobom poškodená ukazovala gestikuláciu rukami pred tým ako sa mal odohrať útok na jej osobu. Znalec bol osobne prítomný na hlavnom pojednávaní aj pri výsluchu poškodenej, pričom osobne si prezrel aj jej zranenia, resp. ich následky, nakoľko predtým nemal k dispozícii fotodokumentáciu zranení poškodenej. Znalec následne ozrejmil, že poškodená dňa 9.6.2020 utrpela zranenia reznú ranu na vnútornej strane dolnej časti ľavého predlaktia, asi 8 cm dlhú, pričom došlo k poškodeniu - prerušeniu vretennej tepny, k čiastočnému poškodeniu vretenného nervu - jeho senzitívnej vetvy, tiež k bližšie nepopísanému čiastočnému poškodeniu šliach ohybačov prstov. Znalec pôvodne pri vypracovaní znaleckého posudku nemal k dispozícii obrazovo-zvukový záznam z výpovede poškodenej, preto pôvodne v znaleckom posudku na základe iba listinných podkladov konštatoval, že zranenie si asi spôsobila sama. Následne po vzhliadnutí výpovede a naznačovaní postavenia rúk poškodenej v dodatku uviedol, že mohlo byť zranenie spôsobené inou osobou. Následne na hlavnom pojednávaní si prezrel osobne zranenia poškodenej, pričom aj osobne videl opätovne gestikuláciu poškodenej predtým ako došlo k útoku. Oproti prepúšťacej správe znalec zistil odlišnosti, rana síce má 8cm, ale rana nie je úplne priečne uložená, je mierne šikmo, nie je uložená v distálnej, teda dolnej časti predlaktia ale na úrovni strednej a dolnej tretiny predlaktia, rana ale nie je čisto rovná ale je na konci asi centimeter zahnutá. Čo sa týka smeru a zakončenia rany, znalec uvádza, že je veľký predpoklad, že zranenie jej bolo spôsobené inou osobou, nepredpokladá, že si ho spôsobila sama, lebo keby si zranenie poškodená spôsobila sama, bola by to maximálne rovná rana bez zakončenia. Znalec ani pri vypracovaní dodatku k znaleckému posudku nevyvylúčil, že by zranenie mohla spôsobiť iná osoba. Útočník rezal poškodenú smerom od seba, nie ku sebe. Je malý predpoklad, že by si poškodená mohla v rámci suicidálneho pokusu takéto zranenia spôsobiť sama. Ak by tak robila, rezala by zhora zľava smerom dole doprava, a rana by bola rovný rez bez zakončenia a keby aj zakončenie bolo, bolo by na dolnej časti predlaktia, nie hornej. K poškodeniu vretennej tepny, túto zašili ale nie je funkčná, tam ide krv z druhej strany, lakťovej, ruka nie je ohrozená nedokrvením. Funkčnosť ruky ostáva zachovaná, popisovaná bola porucha citlivosti, ktorá môže pretrvávajúť aj viac mesiacov, citlivosť môže byť aj trvalá. Vo všeobecnosti zranenie sa lieči po dobu 2-3 týždňov, obmedzenia boli v dôsledku fixovania v sádre, neskôr krytím, tým došlo k obmedzeniu manuálnej činnosti, fyzickej aktivity, obmedzenie pretrváva po dobu liečby, tak 2-3 týždne. Viac menej následok zostane v podobe kozmetickkej vady - jazvy. Bodové ohodnotenie zranenia 90 bodov, spolu predstavuje sumu 1.965,6 €.

Zo znaleckého posudku J.. J. K., znalkyne z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria č. 15/2020 oboznámeného na hlavnom pojednávaní podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku vyplýva, že obžalovaný v čase spáchania skutku netrpel duševnou poruchou ani chorobou v zmysle psychózy alebo poruchy osobnosti, mohol rozpoznať spoločenskú nebezpečnosť svojho konania a mohol svoje konanie ovládať, tieto schopnosti neboli narušené. U obžalovaného bola zistená závislosť od alkoholu, v dôsledku dlhoročného návykového požívania alkoholu sa u neho začínajú prejavovať príznaky tzv. degradácie osobnosti, t.j. najmä znížené rešpektovanie spoločenských noriem a znížená schopnosť ovládať emócie po požití alkoholu. Pobyť obžalovaného na slobode nie je kvôli duševnej poruche nebezpečný. Obžalovaný je však závislý od alkoholu, ide o silne zafixovanú závislosť telesnú aj psychickú a pod vplyvom alkoholu má sklon k agresivite. Znalkyňa preto navrhuje uložiť mu ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Zo znaleckého posudku R.. J. X., znalkyne z odboru psychológia č. 18/2020 oboznámeného na hlavnom pojednávaní podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku vyplýva, že znalkyňa vykonala klinicko-psychologické vyšetrenie poškodenej T. U., pričom zistila, že poškodená je schopná správne vnímať, zapamätáť si a správne reprodukovať udalosti ktoré prežila. Disponuje normálnymi intelektovými a mnestickými (pamäťovými) v pásme priemeru. Konvenčné testovanie reality je u nej zachované. Netrpí psychickou poruchou, ktorej výsledkom by bola produkcia nepravdivých údajov o realite (chorobné luhanie). Poškodená je dostatočne sebakritická, má dostatočný náhľad na svoju osobu a udalosti ktoré prežila a dostatočnú úroveň chápanosti. Nemá zvýšenú tendenciu k fabulácii. Je schopná objektívne a pravdivo opísať udalosti, ktoré prežila a nie je u nej aktuálne prítomná tendencia ani motivácia udalosti a okolnosti trestného činu skresľovať, zveličovať alebo zľahčovať. Všeobecná psychologická vierohodnosť poškodenej je v podstatnej miere zachovaná. Tiež špecifická psychologická vierohodnosť je v podstatnej miere zachovaná. Poškodená popisuje udalosti stále v podstatnej miere zhodne, nie však naučene. Nebola motivovaná k účelovej výpovedi a dokonca počas vyšetrenia uviedla, že „bola by to celé vzala na seba“ lebo to tak obžalovaný chcel a ona mu nemala v úmysle robiť problémy. Nakoniec si vec premyslela a rozhodla sa vypovedať pravdivo. Poškodená dostatočne kriticky vníma

konanie obžalovaného. Neprechováva však k nemu negatívne emócie ani nadbytočný hnev. Situáciu ľutuje a bola by najradšej keby sa nebola stala. Je však rozhodnutá hovoriť pravdu, napriek tomu, že ju obžalovaný žiadal aby celú vec vzala na seba a aby polícia uviedla, že chcela spáchať samovraždu. Poškodená odmieta, že by niekedy uvažovala nad samovraždou.

Z prečítanej svedeckej výpovede svedka-poškodeného H.. Z.. H. E. na hlavnom pojednávaní v súlade s ustanovením § 263 ods. 1 Trestného poriadku vyplýva, že je splnomocnený zástupca Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a.s., ktorá uhradila poskytovateľom zdravotnej starostlivosti doposiaľ liečebné náklady za zdravotnú starostlivosť ich poistencovi T. U. vo výške 1.387,58 €, čo súvisí s poškodením jej zdravia s incidentom zo dňa 9.6.2020 v čase asi o 17.00 hod na ulici H..J.. F. XX/XX.

Z prečítanej svedeckej výpovede svedka U.. Y. Š. na hlavnom pojednávaní za súhlasu strán v súlade s ustanovením § 263 ods. 1 Trestného poriadku vyplýva, že pracuje ako záchranár v Life Star Emergency v Brezovej pod Bradlom. Dňa 9.6.2020 niekedy poobede, asi o 17.00 hod z Krajského strediska v Trenčíne, že majú ísť na výjazd do Brezovej pod Bradlom, bolo to hlásené, že je tam zranená osoba a že sa mala porezať sama, bolo to hlásené ako pokus o samovraždu. Keď prišli na miesto, bol tam pán W. a ešte jeden pán. Keď prišli s kolegom R., pani U. ležala na zemi, pri nej jeden pán, mala obviazané zápästie, bolo tam veľa krvi, aj roznesenej, rozšľapanej, krv bola aj pri vstupnej bráne na pozemok. S kolegom zisťovali, čo sa stalo. Pani U. povedala, že si to spravila sama, spomínala niečo o matke a bratovi, že zomreli, ale bola zjavne pod vplyvom alkoholu. Potom sa začala pani U. s pánom W. hádať, ona povedala, že : „ty si mi to spravil ty kokot“ a on na to reagoval, že to nie je pravda. Ranu mala na predlaktí, bolo dosť veľká, aj hlboká, ranu ošetrili. Keď pani U. povedala, že jej to spravil W., privolali do sanitky políciu. V sanitke pani U. povedala, že zranenie jej spôsobil W. ale prosila aby do záznamu zapísali, že si to spravila sama, pričom dodala, že „keď ho pustia, tak ju zabije“. Následne na toto jej uviedli, že keď si to spravila sama, skončí v psychiatrickej liečebni. Ona potom povedala, že si to spravila sama a potom zasa, že jej to spravil W. a opakovala, že ho nemôže udať, lebo on je v podmienke a nechce mu robiť zle, že keď ho udá, on ju zabije. Svedok potvrdil, že skutočnosť, že jej zranenie spôsobil W. uviedla prvý krát poškodená ešte keď ju ošetrovali na zemi, teda ešte pred tým, ako ju poučili, že by mohla skončiť na psychiatrii. Svedok dodal, že keď už bola pani U. v sanitke, počul ako W. hovorí „však nech ma udá, ja mám dobrého právnika, ktorý ma z toho vyseká“. Tiež hovoril, že pani U. bola celý deň piť u suseda a že k nemu chodí a toto jej vytykal. Na mieste si svedok nevšimol žiadny predmet, ktorým by mohlo byť zranenie spôsobené.

Z prečítanej svedeckej výpovede svedka J.. H. R. na hlavnom pojednávaní za súhlasu strán v súlade s ustanovením § 263 ods. 1 Trestného poriadku vyplýva, že dňa 9.6.2020 mal ako lekár pohotovostnú službu, kedy mu záchranná služba doviezla pani T. U., ktorá mala rezné poranenie ľavého predlaktia a udávala, že si toto zranenie spôsobila sama. Neskôr ako jej poranenie ošetroval, mu začala rozprávať, že mu povie pravdu a povedala, že zranenie jej spôsobil partner a bolo to tak, že mali predtým nejakú hádku s pánom W. a následne na ňu zaútočil s nožom. Neuvádzala, že by sa jej predtým vyhrážal, skôr to povedala tak, že na ňu hneď zaútočil. Bolo vidieť na nej, že pri ošetrení bola pod vplyvom alkoholu, celý čas však rozprávala k veci.

Z prečítanej svedeckej výpovede svedka U.. N. R. na hlavnom pojednávaní za súhlasu strán v súlade s ustanovením § 263 ods. 1 Trestného poriadku vyplýva, že pracuje ako záchranár v Life Star Emergency v Brazovej pod Bradlom. Dňa 9.6.2020 im prišla z dispečingu správa na výjazd k suicidálnemu pokusu, poranenej ruky. S kolegom Š. išli na miesto Q. H..J.. F. D. U. R. U.. Prvé čo zbadal na mieste bol múrik medzi domami s dverami a tam ležala pani U. na trávě. Mala obviazanú ruku nad zápästím, v podstate predlaktie. Na mieste boli dvaja páni, jeden s ňou určite žil a ten druhý vraj šiel iba okolo, mal to byť ich známy. Pani U. najskôr tvrdila, že si to spravila sama, že mala v blízkej minulosti úmrtie matky a brata, priznala aj, že mala vypité, pričom už na prvý pohľad aj javila známky opitosti. V sanitke rozprávala poškodená potom viac krát raz, že si to spravila sama, potom zasa, že jej to spravil W.. Po tom ako povedala, že jej to spravil W., svedok počul ako W. hovorí, že „ja mám dobrého právnika“. Cestou v sanitke jej svedok povedal, že je možné, že pôjde na psychiatrické vyšetrenie, na čo ostala prekvapená, svedok mal pocit, že sa zľakla, uvádzala, že nie je psychiatrický pacient. Svedok keď prišli na miesto nepočul hádku pani U. s W.. Nevie určite, kedy prvý krát povedala, že jej to spravil W.. Myslí si, že asi keď bola v sanitke, keď sa jej pýtali na priebeh zranenia a ako sa jej to stalo, na čo povedala, že jej to urobil obvinený. O psychiatrii jej svedok hovoril asi až po ceste v sanitke. Svedok uviedol, že J. W. priznal, že

pil alkohol, pôsobil však kľudne, správal sa normálne, nebol agresívny. Polícia prišla na miesto až po záchranároch. Na mieste si svedok nevšimol žiadny predmet, ktorým by zranenie mohlo byť spôsobené.

Zo zápisnice o vykonaní domovej prehliadky s fotodokumentáciou, vykonanej na základe príkazu sudcu pre prípravné konanie č.2Tp/21/2020 - 2 zo dňa 10.6.2020 vyplýva, že bola vykonaná po predchádzajúcej výzve prehliadka v záhradnej chate a na jej príľahlých pozemkoch v U. R. U. Q. I. H..J.. F. Č.. XX/XX, pričom bol zaistený aj kuchynský nôž o celkovej dĺžke 255mm s dĺžkou čepele 120mm a čiernou umelohmotnou rukoväťou s nápisom made in czech republic, ktorý bol zaistený zo stojanu na nože na poličke za vstupnými dverami záhradnej chaty po ľavej strane.

V zmysle § 270 ods. 1 Trestného poriadku boli na hlavnom pojednávaní oboznámené aj prokuratúrou predložené vecné dôkazy:

- 1 ks kuchynský nôž s čiernou rukoväťou z plastu s nápisom made in czech republic o celkovej dĺžke 285 mm s dĺžkou čepele 150mm
- 1 ks kuchynský nôž o celkovej dĺžke 255mm s dĺžkou čepele 120mm a čiernou umelohmotnou rukoväťou s nápisom made in czech republic.
- 1 ks mikina šedej farby s čiernymi pruhmi s nápisom Blue Harbour so stopami červenej tekutiny.

Podľa § 270 ods. 2 Trestného poriadku boli na hlavnom pojednávaní vykonané aj dôkazy oboznámením fotografií ľavej ruky poškodenej, z ktorých vyplývajú následky v podobe jaziev po utrpených zraneniach poškodenej na č.l. 411 až 413.

Na hlavnom pojednávaní boli vykonané aj ďalšie dôkazy tak ako to vyplýva zo zápisníc o hlavnom pojednávaní.

Podľa § 278 ods. 2 Trestného poriadku súd ďalej pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona kto inému úmyselne ublíži na zdraví, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až dva roky.

Podľa § 156 ods. 2 písm. a) Trestného zákona odňatím slobody na jeden rok až tri roky sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1
a) na chránenej osobe

Podľa § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona chránenou osobou sa rozumie blízka osoba.

Podľa § 123 ods. 2 Trestného zákona Ublížením na zdraví sa na účely tohto zákona rozumie také poškodenie zdravia iného, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie, počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného.

Podanou obžalobou sa obžalovanému kládlo za vinu spáchanie prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výroku o vine tohto rozsudku. Objektom tohto trestného činu je záujem spoločnosti na ochrane ľudského zdravia, pričom hmotným predmetom útoku je telo človeka.

Základnými predpokladmi pre uznanie obžalovaného vinným zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe je samotné preukázanie, že sa skutok, pre ktorý bola na obžalovaného podaná obžaloba stal, že je trestným činom, a že bolo preukázané, že skutok spáchal obžalovaný. V tomto prípade súd vykonaným dokazovaním pri hodnotení dôkazov nielen jednotlivo ako aj súhrnne vo všetkých súvislostiach nadobudol jednoznačné a nespochybniteľné presvedčenie, že skutok sa stal, že je trestným činom a že ho spáchal práve obžalovaný a to ako trestne zodpovedný páchatel tak z hľadiska veku ako aj príčetnosti.

Obžalovaný spáchanie skutku tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní poprel. Jeho obrana prednesená aj prostredníctvom obhajkyne spočívala v tvrdení, že poškodená si zranenie spôsobila sama pretože sa malo jednať o suicidálny pokus. Táto obrana bola rozvitá tým spôsobom, že poškodená najprv sama mala tvrdiť, že si zranenie spôsobila sama, avšak po poučení zdravotníkmi, že by mohla skončiť na psychiatrii sa rozhodla povedať to na obžalovaného. Podľa obžalovaného mala tak poškodená konať z dôvodu, že jej v nedávnej dobe zomreli blízki príbuzní v kombinácii s tým, že bola pod vplyvom alkoholu. Obžalovaný uvádzal aj, že nebolo dostatočne preukázané, že by skutok spáchal práve on, z ktorého dôvodu žiadal aby ho súd oslobodil spod obžaloby. Tiež predniesol verziu, že možno niekto nahovoril poškodenú aby krivo proti nemu vypovedala, k čomu však uviedol, že nepovie kto, iba sa niečo myslí. Zistí si to, keď ho pustia.

Po hodnotení dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní jednotlivito ako aj v ich súhrne, súd dospel k záveru, že obrana obžalovaného je nedostatočná a jednoznačne vyvrátená vykonanými dôkazmi, ktoré preukazujú nielen to, že sa skutok stal ale aj, že skutok spáchal obžalovaný, pričom ide dôkazy najmä výsluch priamej svedkyne - poškodenej T. U., tiež podporne výsluchy svedkov J. W., U.. Y. Š., J.. H. R., U.. N. R.a, tiež výsluch znalca J.. J. R., závery znalcov J.. J. K., R.. J. X., tiež oboznámenými fotografiami a listinnými dôkazmi, najmä zápisnicou o vykonaní domovej prehliadky s fotodokumentáciou. V podstate v konaní nebolo žiadnou zo strán namietané, že poškodená utrpela zranenia ľavej ruky tak ako sú uvedené v skutkovej vete výroku rozsudku a ako ich na hlavnom pojednávaní podrobne odprezentoval znalec J.. J. R., ktorý vypracoval aj znalecký posudok. Sporným nebolo ani to, že tieto zranenia utrpela poškodená v Brezovej pod Bradlom na F. ulici pred chatkou č. XX/XX a to dňa 9.6.2020 asi o 17.00 hodine. Sporným bolo to, či si poškodená uvedené zranenia spôsobila sama v rámci suicidálneho pokusu pod vplyvom alkoholu (verzia obžalovaného) alebo jej zranenia spôsobil obžalovaný, jej druh, s ktorým žila už viac ako rok v spoločnej domácnosti (verzia poškodenej). Súd potom pristúpil k hodnoteniu dôkazov nielen jednotlivito (napríklad teda nehodnotil iba tvrdenie obžalovaného proti tvrdeniu poškodenej) ale aj v súhrne s ostatnými dôkazmi a dospel k presvedčeniu, že vykonané dôkazy vytvárajú takú reťaz navzájom do seba zapadajúcich dôkazov, ktoré bez pochybností preukazujú vinu obžalovaného zo spáchania stíhaného skutku. Súd sa pritom riadil nasledovnými úvahami.

V prvom rade súd musí konštatovať, že výpoveď obžalovaného je v rozpore s inými vykonanými dôkazmi, z ktorého dôvodu sa súdu javí ako nedôveryhodná a účelová s cieľom zbaviť sa trestnej zodpovednosti. Naproti tomu výpoveď poškodenej korešponduje s ostatnými vykonanými dôkazmi ako to súd popisuje nižšie. Obžalovaný napríklad uvádzal, že sám zavolať záchranku, keď tam ešte nikto nebol alebo že do príchodu záchranky v podstate s poškodenou ani nekomunikoval, naproti tomu svedok W. popísal, že až na jeho podnet obžalovaný volal záchranku, tiež svedok W. uviedol, že ešte pred príchodom záchranky prebiehala hádka, komunikácia medzi obžalovaným a poškodenou, kedy poškodená mala hovoriť obžalovanému, že on jej to zranenie spôsobil a obžalovaný zasa hovoril, že si ho spôsobila sama. Nie je teda pravdou, že by spolu nekomunikovali a už vôbec nie je pravdou, že by poškodená mala prísť s verziou, že jej to spravil obžalovaný až po tom ako jej záchranári povedali, že môže skončiť na psychiatrii. K tomuto sa jednoznačne vyjadril aj ďalší svedok a to U.. Y. Š., na mieste zasahujúci záchranár, ktorý uviedol, že skutočnosť, že jej zranenie spôsobil obžalovaný uviedla poškodená prvýkrát poškodená ešte keď ju ošetrovali na zemi, teda ešte pred tým, ako ju poučili, že by mohla skončiť na psychiatrii. Verzia obžalovaného, že práve skutočnosť, že poškodená by mohla skončiť na psychiatrii bola dôvodom prečo si to na neho vymýšľa bola vyvrátená. Naviac rozporná výpoveď obžalovaného bola aj v časti, kde uviedol, že na mieste činu nerozprával nič o tom, že má dobrého právnik, ktorý ho z toho vyseká, ktorá skutočnosť je však vyvrátená na mieste zasahujúcimi záchranármi U.. Y. Š. G. U.. N. R., ktorí v podstate zhodne uviedli, že toto obžalovaný na mieste kde zasahovali rozprával. Pokiaľ ide o výpoveď poškodenej, ktorá popísala ako ju nožom napadol obžalovaný, keď vychádzala z chatky, kedy obžalovaný stál mierne vľavo z jej pohľadu, pričom ona naznačovala gestikuláciu rukami, horné končatiny od ramena po lakeť pri tele a v lakti pokrčené v uhle viac ako 90 stupňom dľaňami smerom nahor (teda s natočenými predlaktiami aby mohlo dôjsť k spôsobeniu zranení), kedy ju bleskovo obžalovaný napadol kuchynským nožom, táto výpoveď je podporená výpoveďou znalca J.. J. R. na hlavnom pojednávaní v kombinácii s utrpenými zraneniami, ktoré znalec na hlavnom pojednávaní osobne obhliadol a ktoré boli aj oboznámené v rámci fotografií na hlavnom pojednávaní. Znalec zaujal názor, že je vysoko pravdepodobné, že zranenie poškodenej bolo spôsobené inou osobou, pričom bol osobne prítomný aj pri výsluchu poškodenej a práve v kombinácii toho, že znalec videl postavenie tela a rúk poškodenej a jej gestikuláciu pred útokom (tak ako ukazovala na obrazovo - zvukovom zázname z jej výsluchu v prípravnom konaní, ktorý znalec tiež videl v rámci vypracovávaná dodatku k znaleckému

posudku) v spojení so zraneniami, ktoré videl, zaujal presvedčenie o napadnutí inou osobou. Znalec aj na hlavnom pojednávaní doplnil svoje závery znaleckého posudku ústne aj v tom smere, že rana nie je úplne priečne uložená, je mierne šikmo, nie je uložená v distálnej, teda dolnej časti predlaktia ale na úrovni strednej a dolnej tretiny predlaktia, rana ale nie je čisto rovná ale je na konci asi centimeter zahnutá. Pokiaľ by sa poškodená mala porezať sama, rezala by (ako je to bežné v prípade suicídii) zľava doprava (v tomto prípade zľava zhora smerom vpravo dole - šikmý rez, nie priečny) a nie zprava doľava a tak by ani zakončenie jazvy neostalo také ako má poškodená. Útočník rezal poškodenú smerom od seba, nie ku sebe. Okrem toho súd prihladol v rámci hodnotenia dôkazov aj k ďalšiemu znaleckému dokazovaniu znalkyne psychologičky R. J. X., ktorá nezistila u poškodenej tendenciu k fabulácii, pričom uviedla, že je u nej zachovaná v podstatnej miere tak všeobecná ako aj špecifická vierohodnosť. Poškodená je schopná správne vnímať, zapamätať si a správne reprodukovat' udalosti ktoré prežila. Disponuje normálnymi intelektovými a mnestickými (pamäťovými) v pásme priemeru. Konvenčné testovanie reality je u nej zachované. Netrpí psychickou poruchou, ktorej výsledkom by bola produkcia nepravdivých údajov o realite (chorobné luhanie). Navyiac uviedla, že poškodená ani neprechováva k obžalovanému nadbytočný hnev či negatívne emócie. Bola by to aj zobrala na seba. Súd sa v rámci hodnotenia dôkazov zaoberal aj tvrdením samotnej poškodenej, ktorá spočiatku, v stave alkoholového opojenia, uvádzala, raz, že si zranenia spôsobila sama a potom zasa, že jej ich spôsobil obžalovaný. Toto podľa názoru súdu je spôsobené jednak vzťahom, ktorý pociťovala k obžalovanému - bol to jej druh a v podstate stále ešte ani dnes neprechováva k nemu negatívne emócie, bola by najradšej keby sa to nestalo a tiež tým, že ju obžalovaný ihneď po útoku ovplyvňoval, aby ho kryla a aby povedala, že si to spravila sama. Poškodená ešte v tom čase nebola rozhodnutá, či bude alebo nebude kryť obžalovaného, nakoniec sa rozhodla, že bude vypovedať pravdu. Významné v tejto veci podľa názoru súdu je to, že poškodená so zmenou verzie nezačala prvý krát až po vytriezvení, prípadne po tom ako jej záchranári povedali, že by mohla skončiť na psychiatrii, ale už predtým, pričom k prvej hádke a jej upozorňovaniu v tomto smere došlo už bezprostredne po spáchaní skutku na mieste činu pred svedkom W., keď tam ešte záchranka nebola a následne pred záchranármi ale ešte predtým ako poškodenú poučili o psychiatrii. Podľa názoru súdu, pokiaľ by sa poškodená rozhodla spáchať samovraždu z dôvodu, že jej v nedávnej dobe zomreli blízke osoby, čo v podstate tvrdil obžalovaný, javí sa ako nelogické, ak by poškodená práve bezprostredne po takom konaní začala rozprávať, že rezné poranenia jej spôsobil obžalovaný. Nemala by teda žiadny dôvod „hádať to“ na obžalovaného. Obžalovaný v čase spáchania skutku podľa svojho vlastného vyjadrenia bol pod vplyvom alkoholu, niečo predtým vypil, aj keď nebola zistená konkrétna hladina jeho alkoholu, možno poukázať na závery znaleckého posudku J. J. K., že obžalovaný má práve pod vplyvom alkoholu sklon k agresivite, z čoho vyplýva, že takéto konanie mu práve pod vplyvom alkoholu nemusí byť cudzie, pričom spúšťačom konania okrem alkoholu mohla byť hádka aj hnev z toho dôvodu, že poškodená nespala deň predtým doma. Pokiaľ obžalovaný na hlavnom pojednávaní aj naznačil niečo v zmysle, že možno má nejakú indíciu, kto by mohol nahovoriť poškodenú na výpoveď proti nemu, k tomu uviedol, že to nepovie, a že si to bude zisťovať keď ho pustia. Z toho dôvodu sa súd ani nemohol bližšie vyrovnávať s touto námietkou obžalovaného, nakoľko ju nekonkretizoval, preto ju nebolo možné ani overovať.

Na základe uvedených skutočností súd uveril poškodenej, ktorej usvedčujúca výpoveď bola podporená vyššie popísanými dôkazmi a preto uznal obžalovaného za vinného zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona, pretože obžalovaný svojím aktívnym konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty daného prečinu. Obžalovaný teda spôsobom uvedeným v skutkovej vete výroku rozsudku poškodenej ublížil na zdraví v zmysle § 123 ods. 2 Trestného zákona, pretože išlo o také poškodenie zdravia, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie, počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodenej. Nepochybne zranenia, ktoré spôsobil obžalovaný poškodenej si vyžiadalo ošetrovanie, boli závažného charakteru, kedy bez ošetrovania by mohlo dôjsť aj k omnoho závažnejšiemu následku, vykrvácaniu poškodenej (došlo k poškodeniu tepny), pričom tieto zranenia si vyžiadali liečenie a obmedzenie najmä vo fyzickej aktivite po dobu najmenej 2 týždne, teda dobu dlhšiu ako je bežne súdnou praxou vyžadovaná doba 7 dní v zmysle § 123 ods. 2 Trestného zákona. Nepochybne medzi obžalovaným a poškodenej je aj vzťah blízkych osôb, pretože jednak spolu dlhšiu dobu žili ako druh a družka, pričom poškodenej ani po tom čo jej obžalovaný spravil nie je stále ľahostajná, skoro by vec aj bola zobrala na seba. Obžalovaný konal v priamom úmysle v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona ako fyzická osoba s plnou trestnoprávnou zodpovednosťou.

Podľa § 272 ods. 3 Trestného poriadku súd návrhy obžalovaného na vykonanie dôkazov - vyšetrovacieho pokusu, rekonštrukcie a vypracovanie nového znaleckého posudku odmietol z dôvodu

nadbytočnosti. Podľa názoru súdu všetky okolnosti potrebné pre rozhodnutie boli už dostatočne oboznámené a zistené vykonaním vyššie popísaných dôkazov. Znalec doplnil svoje znalecké závery na hlavnom pojednávaní ústnym prednesom, preto nebolo potrebné, aby vypracovával úplne nový znalecký posudok. Ohľadom rekonštrukcie a vyšetrovacieho pokusu, v tomto smere bolo dostatočným popisanie správania sa poškodenej a jej gestikulácie rukami pred útokom obžalovaného, ktoré predviedla na hlavnom pojednávaní za prítomnosti procesných strán i znalca v súlade so zásadou ústnosti a bezprostrednosti hlavného pojednávania.

Podľa § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 37 písm. m) Trestného zákona priťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia za túto okolnosť neprihliadať.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd zaradí páchatela na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu

a) s minimálnym stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin

Podľa § 49 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd môže podmiennečne odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky, ak

a) vzhľadom na osobu páchatela, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatela výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný, alebo

b) prijme záruku za nápravu páchatela a ak vzhľadom na výchovný vplyv toho, kto záruku ponúkol, má za to, že výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

Podľa § 73 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd uloží ochranné liečenie v prípadoch uvedených v § 39 ods. 2 písm. c) a § 40 ods. 1 písm. d) alebo ak páchatel činu inak trestného nie je pre nepríčetnosť trestne zodpovedný a jeho pobyt na slobode je nebezpečný.

(2) Súd tak môže urobiť aj vtedy, ak páchatel spáchal trestný čin

a) v stave zmenšenej príčetnosti a jeho pobyt na slobode je nebezpečný,

b) v stave vyvolanom duševnou poruchou a jeho pobyt na slobode je nebezpečný,

c) násilnej povahy voči blízkej osobe alebo zverenej osobe a vzhľadom na osobu páchatela možno dôvodne predpokladať, že bude v násilnom konaní pokračovať, alebo

d) pod vplyvom návykovej látky alebo v súvislosti s jej užívaním.

Z odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ trikrát odsúdený za spáchanie trestného činu, pričom prvé dve odsúdenia má zahladené. V každom prípade bol odsúdený za násilné konanie. Poslednýkrát bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/35/2018 zo dňa 15.3.2018 za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a), b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. f) Trestného zákona na podmiennečný trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov s probačným dohľadom a skúšobnou dobou 24 mesiacov spolu so zákazom požívania alkoholických nápojov, povinnosťou podrobiť sa sociálnemu výcviku alebo iného

výchovného programu, zamestnať sa alebo sa uchádzať o zamestnanie, prepadnutie sekery a tiež mu bolo uložené ústavné protialkoholické liečenie.

Zo záverečnej správy probačného a mediačného úradníka Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom a pripojeného spisu 2T/35/2018 vyplýva, že obžalovaný sa spočiatku nedostavoval na termíny probačného dohľadu. Zúčastnil sa až dňa 7.11.2018, kedy bol predvedený príslušníkmi polície. Okrem toho sa dostavil v dňoch 14.10.2019 a 15.1.2020. V rámci dohľadu bolo zistené, že je nezamestnaný, údajne sa živí príležitostnými brigádami, neabsolvoval uložený sociálny výcvik, nepredložil žiadny doklad o jeho podrobení sa. Napriek zákazu požívania alkoholu mu pri opakovaných skúškach (7 krát) boli zistené pomerne vysoké hladiny alkoholu. Z registra priestupkov vyplýva, že sa v skúšobnej dobe dopustil spáchania 3 priestupkov, kedy v dvoch prípadoch pod vplyvom alkoholu napádal iné osoby a jedenkrát vzbudzoval verejné pohoršenie.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov ministerstva vnútra vyplýva, že obžalovaný spáchal 4 priestupky, 3 proti občianskemu spolunažívaniu, z toho dňa 24.11.2017 kopol do vchodových dverí hostiteľa M. R., za čo bol napomenutý, dňa 19.5.2018 pod vplyvom alkoholu fyzicky napadol H. Y. tak, že ho udrel zatvorenou dlaňou do oblasti tváre, dňa 1.7.2018 pod vplyvom alkoholu slovné a fyzicky napadol M. R., okrem toho dňa 30.10.2018 vzbudzoval verejné pohoršenie.

Z lustrácie v sociálnej poisťovni vyplýva, že obžalovaný od novembra 2014 prakticky takmer vôbec legálne nepracoval s výnimkou dvoch dohôd o vykonaní práce - 2.5.2017 až 31.5.2017 a 26.7.2017 až 31.8.2017.

V súvislosti s rozhodovaním o treste je vždy potrebné zohľadniť základné pravidlá pre ukladanie trestu uvádzané v § 34 Trestného zákona. Toto ustanovenie v odseku 1 zakotvuje účel trestu, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Trest je pritom jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti).

Ochrana spoločnosti sa tak uskutočňuje dvoma základnými prvkami, a to prvkom donútenia (represie) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcija medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti.

Ďalšou nevyhnutnou zásadou pri ukladaní trestu je aj zásada proporcionálnosti (úmernosti) trestu, z ktorej vyplýva, že trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Úmernosť trestu okrem iného určuje aj pohnútku páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Možnosť nápravy páchatel'a konkretizuje jeho osobu vo všetkých zásadných súvislostiach. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa páchatel'a na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitostí so spáchaným trestným činom, vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Z hľadiska posúdenia možnosti nápravy páchatel'a má veľký význam celkový spôsob jeho života a jeho správanie pred spáchaním trestného činu a jeho postoj k spáchanému trestnému činu (Rt 23/1967). Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom

poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Pri ukladaní trestu pritom treba vždy vychádzať zo spojenia a vzájomnej vyváženosti dvoch princípov, a to z princípu zákonnosti trestu a z princípu individualizácie trestu.

V intenciách vyššie uvádzaných základných zásad pre ukládanie trestu súd pri prihladnutí na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy uložil obžalovaného ako druh trestu trest odňatia slobody a to vo výmere 20 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Pri obligatórnom skúmaní pomeru a miery závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súd u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť, naproti tomu zistil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, že už bol za spáchanie trestného činu odsúdený, pričom na toto odsúdenie možno prihliadať (trestný rozkaz Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/35/2018 zo dňa 15.3.2018). V prípade ostatných odsúdení sa na obžalovaného hľadí ako na neodsúdeného. Súd pritom uvádza, že na posledné odsúdenie bolo potrebné prihliadnúť a to vzhľadom na charakter násilnej trestnej činnosti v tomto konaní ako aj v predchádzajúcom, išlo o úmyselné konanie, tiež z dôvodu, že stíhaného skutku sa obžalovaný dopustil iba necelé tri mesiace po skončení skúšobnej doby predchádzajúceho odsúdenia v konaní 2T/35/2018, teda recidíva násilného konania v podobe spáchania trestného činu (priestupky páchal aj počas skúšobnej doby) sa u obžalovaného prejavila pomerne rýchlo.

Z dôvodu, že prevažoval pomer priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi v pomere 1:0, u obžalovaného prichádzalo do úvahy v zmysle § 38 ods. 4 Trestného zákona zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu. Pri výpočte postupom podľa § 38 ods. 8 Trestného zákona preto konečné rozpätie trestnej sadzby predstavovalo 20 mesiacov až 36 mesiacov odňatia slobody, kedy sa pôvodná trestná sadzba v § 156 ods. 2 Trestného zákona 1 až 3 roky sa zvýšila o jednu tretinu dolná hranica (rozdiel trestnej sadzby 24 mesiacov, z toho jedna tretina je 8 mesiacov, potom 12 mesiacov + 8 mesiacov = 20 mesiacov). Súd pri konečnom rozhodovaní o výške trestu odňatia slobody prihliadol na všetky zásady pri ukladaní trestu, na predchádzajúci život obžalovaného, dospel k záveru, že u obžalovaného je potrebné ukladať trest na zvýšenej dolnej hranici trestnej sadzby a to na dolnej hranici zvýšenej sadzby. Takto uložený trest je nielen zákonný ale aj spravodlivý a v súlade so zásadou individualizácie trestu. Konajúci súd nezistil žiadne dôvody pre prípadné mimoriadne zníženie trestu pod upravenú dolnú hranicu trestnej sadzby. Takto uložený trest podľa názoru súdu zabezpečí dostatočne najmä ochranu spoločnosti pričom môže pôsobiť aj v rámci nápravy obžalovaného. Aj keď predchádzajúce podmienené odsúdenie nebolo pre obžalovaného dostačujúce pre jeho nápravu, v súčasnosti uložený nepodmienečný trest nápravu môže aspoň čiastočne zabezpečiť, i keď je potrebné uviesť, že ani väzobné stíhanie v predchádzajúcom konaní nebolo pre nápravu obžalovaného dostatočné. Súd mal potom za to, že hoci u obžalovaného neexistovala obligatórna povinnosť uložiť mu nepodmienečný trest odňatia slobody (napríklad pre postup podľa § 49 ods. 2 Trestného zákona, prípadne trest odňatia slobody uložený nad 3 roky), s poukazom na jeho predchádzajúci život a najmä správanie sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia v predchádzajúcom konaní 2T/35/2018, kedy obžalovaný prakticky nič v rámci probačných povinností nerešpektoval a dopúšťal sa opätovne násilného konania voči iným fyzickým osobám aj pod vplyvom alkoholu, nie je možné uzavrieť, že by podmienený trest odňatia slobody a to ani s prípadným probačným dohľadom u neho mohol splniť účel trestu v § 34 Trestného zákona. Podmienky v § 49, prípadne § 51 Trestného zákona nie sú u obžalovaného naplnené, preto súd za jediný trest, ktorý dokáže naplniť účel trestu považoval nepodmienečný trest odňatia slobody a preto ho obžalovanému uložil vo výmere 20 mesiacov.

V súlade s § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona potom súd obžalovaného zaradil pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia, keďže v posledných desiatich rokoch nebol vo výkone trestu, ktorý mu bol uložený za spáchanie úmyselného trestného činu.

Takto uložený trest zároveň podľa názoru súdu plní funkciu tak individuálnej ako aj generálnej prevencie, pričom súd pri ukladaní trestu prihliadol aj na závažnosť následkov na zdraví poškodeného.

Pretože znalkyňa J.. J. K. vo vypracovanom znaleckom posudku č. 15/2020 navrhla obžalovanému vzhľadom na zistenú závislosť na alkohole uložiť protialkoholické liečenie, súd pri prihladnutí k tomu, že obžalovaný spáchal trestný čin násilnej povahy voči blízkej osobe a vzhľadom na jeho osobu možno predpokladať, že v násilnom konaní bude pokračovať, za použitia § 73 ods. 2 písm. c) Trestného zákona uložil obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

S predmetným trestným konaním bolo spojené aj konanie o náhrade škody, tzv. adhézne konanie, kedy si nárok na náhradu škody uplatnila tak poškodená T. U. ako aj Všeobecná zdravotná poisťovňa. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd vyhovel obom návrhom na náhradu škody, pričom obaja poškodení

uplatnili nárok riadne a včas, teda do skončenia vyšetrovania v zmysle § 46 ods. 3 Trestného poriadku. Obžalovaného súd potom zaviazal na náhradu škody poškodenej T. U. vo výške 1.965,6 € z titulu bolestného za zranenia spôsobené obžalovaným, ktoré vyčíslil znalec J.. R. v znaleckom posudku ako aj na hlavnom pojednávaní a ktorú výšku upresnila poškodenej na začiatku hlavného pojednávania v priznanej výške (predtým pri výsluchu uvádzala v prípravnom konaní uvádzala, že podľa znaleckého posudku aspoň 2.000 €). Súd tiež priznal poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s. náhradu škody v uplatnenej výške 1.387,58 €. Jedná sa o úhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť voči tretej osobe (obžalovaného), ak k úrazu alebo inému poškodeniu zdravia u poistenca (T. U.) došlo jej zavineným protiprávnym konaním, pričom nárok vyplýva v zmysle § 9 ods. 7 písm. c) zákona č. 580/2004 Z.z. o zdravotnom poistení. Súd sa v tomto prípade zaoberal aj vyjadrením poisťovne, že ich nárok nie je konečný, v súvislosti s poškodením zdravia poškodenej ešte môžu vynaložiť aj ďalšie výdavky v budúcnosti, súd vyjadruje právny názor, že priznanie doposiaľ uplatnenej škody rozpisanej na č.l. 116 a oboznámenej na hlavnom pojednávaní, teda presne špecifikovanej ústavnej starostlivosti 1.308,15 €, špecializovanej ambulantnej starostlivosti 26,42 € a lekárskej služby prvej pomoci 53,01 € a ich priznanie nepredstavuje prekážku res iudicata, pre prípadné uplatnenie ďalšej škody v civilnom konaní. Z uvedeného dôvodu súd zdravotnej poisťovni nárok na náhradu škody priznal v uplatnenej výške.

Ohľadom vecí, dvoch rôzne dlhých kuchynských nožov, pri ktorých prokurátor navrhol uložiť trest ich prepadnutia, súd podľa § 289 ods. 2 Trestného poriadku rozhodnutie o ochrannom opatrení - zhabaní vecí, vyhradil verejnému zasadnutiu. V tejto súvislosti súd uvádza, že prokurátor nešpecifikoval ani nepreukazoval, ktorým konkrétnym z dvoch nožov malo dôjsť k útoku a nepredložil iba jeden nôž ale dva. Táto otázka nebola vyriešená. Opis nožov zodpovedá opisu nožu poškodenej s výnimkou dĺžky, kedy uviedla, že čepeľ mala byť asi 20 cm dlhá (ide o približný odhad poškodenej). V tejto chvíli nie je možné náležite o nožoch rozhodnúť, nie je vylúčené, že útok bol spôsobený ešte úplne iným nožom. Jeden z nožov bol obžalovaným dobrovoľne vydaný a druhý bol nájdený pri domovej prehliadke. Vzhľadom však na to, že obžalovaný po skutku, útoku, s nožom manipuloval, a nôž už nevidel ani svedok W. ani záchranári na mieste krátko po útoku, nemožno vylúčiť, že noža, ktorým spôsobil zranenia poškodenej sa obžalovaný zbavil. Vzhľadom však aj na vyjadrenia prokurátora, že predmetné nože by mohli údajne patriť aj poškodenej, súd rozhodnutie o nich ponechal verejnému zasadnutiu pretože ďalšie dokazovanie by len nadbytočne predlžovalo hlavné pojednávanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a t len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.